

# Jesu Kristi Åbenbaring - Nummer Tolv

## *To Prøver*

Jeff Pippenger

2023-11-07

Vi er i færd med at betragte Åbenbaringen kapitel elleve til tretten, hvor vi finder alle modstanderne i den endelige prøvetidskamp i den store strid, som udspiller sig på den første himmels slagmark. Modstanderne er de hundrede og fireogfyrre tusinde og den store skare, som kommer ud fra Babylon som en sekundær styrke, over for De Forenede Nationer, den katolske kirke, De Forenede Stater og Satan selv. De hundrede og fireogfyrre tusinde og den store skare er Guds hær, som repræsenterer den tredje engels budskab, og begge sider i krigen står også over for Guds doms hær, repræsenteret ikke ved den tredje engel, men ved det tredje ve.

For at identificere visse karaktertræk, der bidrog til mordet på de republikanske og protestantiske horn i 2020, søger vi at identificere profetiske karaktertræk, som forekommer i menneskehedens kamp i den første himmel, fra søndagsloven indtil Mikael står frem. I denne historie tvinges hele verden til at oprejse et billede af dyret. Denne historie er en gentagelse af De Forenede Staters historie fra 11. september 2001 indtil den snart kommende søndagslov, som adskiller disse to parallelle historier. Som parallelle historier repræsenterer de begge et vidnesbyrd for den anden historie. Hvad der finder sted i den ene af disse historier, vil også finde sted i den anden historie. Det er den anden historie, som er fokus i Johannes' Åbenbaring kapitel tolv og tretten, og vi har til hensigt at forstå det andet vidne for derved at kaste profetisk lys over den første historie, som nu næsten er afsluttet.

De tre magter, som fører verden til Harmagedon, fremstilles i kapitel tolv og tretten. Dragemagten nævnes først.

Og der viste sig et andet tegn i himmelen; og se, en stor rød drage, som havde syv hoveder og ti horn og syv kroner på sine hoveder. Og hans hale drog den tredje del af himmelens stjerner med sig og kastede dem ned på jorden; og dragen stod foran kvinden, som skulle til at føde, for at opsluge hendes barn, så snart det var født. Åbenbaringen 12:3, 4.

Søster White oplyser os om, at dragen i dette kapitel er Satan, men i sekundær forstand er det det hedenske Rom. Både Satan og det hedenske Rom er forbilleder på De Forenede Nationer. Dyrets ti horn repræsenterer den onde sammenslutning af ti konger i Åbenbaringen sytten. Disse ti konger er fremstillet i Åbenbaringen sytten, og dér identificeres de som den syvende magt i Bibelens profeti. Dyret fremstilles som havende syv hoveder med syv kroner, hvilket kendetegner det som den syvende magt i Bibelens profeti. I Daniel to fremstilles de som det åndelige Grækenland, og de er også Akab i beretningen om Karmels bjerg, og de er de ti fjender i Salme treogfirs.

Den anden jordiske magt hos fjenden, som omtales i Åbenbaringen kapitel tolv og tretten, er dyret, som stiger op af havet, og som Søster White direkte identificerer som katolicismen.

Og jeg stod på havets sand og så et dyr stige op af havet; det havde syv hoveder og ti horn, og på dets horn ti kroner, og på dets hoveder et bespottelsens navn. Og det dyr, som jeg så, lignede en leopard, og dets fødder var som en bjørns fødder, og dets mund som en løves mund; og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor myndighed. Og jeg så et af dets hoveder som såret til døde; og dets dødelige sår blev lægt, og hele jorden undrede sig over dyret.

Åbenbaringen 13:1–3.

Johannes stod på havets strand i vers et, og han ser et dyr stige op af havet, og derefter ser han et dyr komme op af jorden. Søster White identificerer den tid, hvor Johannes så de to dyr, som året 1798, for det var det år, da pavedømmet blev »berøvet sin styrke« og således modtog et dødssår, som til sidst ville blive helet.

„På den tid, da pavedømmet, berøvet sin styrke, blev tvunget til at ophøre med forfølgelsen, skuede Johannes en ny magt stige frem for at genlyde dragens røst og videreføre det samme grusomme og gudsbespottelige værk. Denne magt, den sidste, som skal føre krig imod kirken og Guds lov, fremstilles ved et dyr med lammehorn. De dyr, der gik forud for det, var steget op af havet; men dette steg op af jorden og repræsenterede den fredelige fremvækst af den nation, som det symboliserede — De Forenede Stater.“ Signs of the Times, 8. februar 1910.

Johannes ser tilbage i historien, når han ser havdyret, som er pavedømmet. Når han ser fremad i historien, ser han jorddyret, som er De Forenede Stater. Derfor er dyret fra havet profetisk udformet, som det er. Når Johannes ser tilbage fra 1798, ser han først „syv hoveder og ti horn“, hvilket markerer det tidspunkt i historien, hvor tre af hornene blev rykket op med rode for at gøre plads for pavedømmets mægtige horn, som talte store ord.

Da ville jeg få vished om sandheden angående det fjerde dyr, som var forskelligt fra alle de andre, overmåde frygteligt, hvis tænder var af jern og dets kløer af kobber; som åd, knuste og nedtrampede resten med sine fødder; og om de ti horn, som var på dets hoved, og om det andet, som skød op, og for hvilket tre faldt; nemlig det horn, som havde øjne og en mund, der talte overmåde store ord, hvis udseende var mere stolt end dets fællers. Daniel 7:19, 20.

Før de tre horn, herulerne, østgoterne og vandalerne, blev fjernet, blev det hedenske Rom fremstillet ved „ti kroner“. Disse ti kroner repræsenterer det hedenske Rom. Derpå identificerer Johannes Grækenlands leopard, dernæst Medo-Persiens bjørn og derefter Babylons løve.

Den første var som en løve og havde ørnevinger; jeg skuede, indtil dens vinger blev revet af, og den blev løftet op fra jorden og stillet på fødder som et menneske, og et menneskehjerte blev givet den. Og se, et andet dyr, det andet, lignede en bjørn, og det rejste sig op på den ene side, og det havde tre ribben i munden mellem tænderne; og således sagde de til det: Stå op, æd meget kød. Derefter skuede jeg, og se, et andet dyr, som lignede en leopard, og det havde på ryggen fire fuglevinger; dyret havde også fire hoveder, og herredømme blev givet det. Daniel 7:4–6.

Der findes ikke ét eneste element i katolicismen, som er kristent, og havdyret repræsenterer sammensmeltningen af alle de foregående hedenske riger i Bibelens profeti. Havdyret fremstilles i omvendt historisk rækkefølge, for Johannes ser tilbage ind i historien. Først så han den magt, der

blev oprettet, da de tre horn blev fjernet — pavedømmet. Derefter så han ti horn med ti kroner — det hedenske Rom. Så så han leoparden — Grækenland. Dernæst så han bjørnen — Medo-Persien. Til sidst så han løven — Babylon. Beskrivelsen af havdyret består af elementer fra hvert af de foregående hedenske riger, og beskrivelsen fastslår, at pavedømmet er en sammenhobning af enhver form for hedenskab, som har eksisteret i den bibelske historie. Der findes ikke ét eneste element i katolicismen, som er kristent. Alt, hvad der måtte fremtræde som kristent i katolicismen, er en forfalskning.

På Karmels bjerg, da Elias stred mod Jezebels profeter og hendes frafaldne ægteemand, var Jezebel hjemme i Samaria. Tyrus' skøge er glemt under historien om jorddyret med de to horn. Jezebel er altid skjult borte, og i Åbenbaringens kapitel tolv og tretten undrer verden sig efter hende, men hun fremstilles ikke som et under, der undres over i himlene, sådan som De Forenede Nationer, Amerikas Forenede Stater og Satan. Hun er tilbage i sit kommandocenter i Samaria — byen Rom.

Jorddyrets historie er det sted, hvor prøven vedrørende dyrets billede for hele verden identificeres. Denne prøve finder sted under den første himmels krigsførelse. Det er dette, vi på dette punkt ønsker at betragte. Jeg vil erstatte ordet „han“ med Amerikas Forenede Stater i de vers, som vi nu skal betragte.

Og jeg så et andet dyr stige op af jorden; og De Forenede Stater havde to horn som et lam, og De Forenede Stater talte som en drage. Og De Forenede Stater udøver den første dyres hele magt for dets øjne og får jorden og dem, som bor derpå, til at tilbede det første dyr, hvis dødssår blev lægt. Og De Forenede Stater gør store tegn, så at det får ild til at falde ned fra himmelen på jorden for menneskenes øjne, og forfører dem, som bor på jorden, ved de tegn, som De Forenede Stater havde magt til at gøre for dyrets øjne; idet det siger til dem, som bor på jorden, at de skulle gøre et billede af dyret, som havde sår af sværdet og dog levede. Og [De Forenede Stater] fik magt til at give livsånde til dyrets billede, så at dyrets billede både skulle tale og gøre, at alle de, som ikke ville tilbede dyrets billede, skulle dræbes. Og De Forenede Stater får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at tage et mærke på deres højre hånd eller på deres pande; og at ingen kunne købe eller sælge uden den, som havde mærket eller dyrets navn eller tallet for dets navn. Åbenbaringen 13:11–17.

I Åbenbaringen kapitel tretten gav den hedenske Roms drage pavedømmet tre ting, idet den satte pavedømmet på jordens trone.

Og dyret, som jeg så, var lig en leopard, og dets fødder var som en bjørns fødder, og dets mund som en løves mund; og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor myndighed. Åbenbaringen 13,2.

De ti konger, som repræsenterer det hedenske Rom (Frankrig er den fornemste konge blandt de ti, som repræsenteret ved Akab), gav pavedømmet tre ting: magt, sæde og myndighed. Da kejser Konstantin i år 330 flyttede hovedstaden fra byen Rom i vest til østen og gjorde Konstantinopel til Romerrigets nye hovedstad, gav det hedenske Rom derpå kirken i Rom sit „sæde“.

Da Klodevig, frankernes konge (Frankrig), omvendte sig til katolicismen og i året 496 begyndte at føre krig mod de magter, som havde modstået pavedømmets opstigning til jordens trone, gav det

hedenske Rom da pavedømmet dets »kraft«.

I 533 udstedte Justinian et dekret, som identificerede den romerske kirke både som alle kirkers hoved og som kætters revser. På det tidspunkt var det hedenske Roms myndighed blevet overdraget til pavedømmet.

I vers tolv „udøver [De Forenede Stater] al den første beasts magt for hans øjne.“ Den magt, som blev udøvet af pavedømmet, er repræsenteret ved Clovis, som viede sin militære og økonomiske magt til pavedømmet. Derfor kalder katolicismen Clovis „den katolske kirkes førstefødte“ og Frankrig „den katolske kirkes ældste datter“. De Forenede Stater vil udføre det samme beskidte arbejde for pavedømmet, som Clovis påbegyndte i 496.

De Forenede Staters magt vil blive anvendt til at få „jorden og dem, som bor derpå, til at tilbede det første dyr, hvis dødelige sår blev lægt.“ De Forenede Stater vil anvende sin militære og økonomiske styrke til at få hele verden til at acceptere søndagen som en hviledag. Tyrus' skøge vil først bedrive hor med jorddyret ved den snart kommende søndagslov, og derpå vil hun gå ud og bedrive hor med alle de andre konger på jorden.

I vers tretten „gør [De Forenede Stater] store tegn, så at det endog får ild til at falde ned fra himlen på jorden for menneskenes øjne.“ Ild repræsenterer et uhelegt budskab. Ildtungerne på pinsedagen repræsenterede et helegt budskab, som var ledsaget af evnen til at formidle dette budskab til hele verden. Den ild, som De Forenede Stater lader falde ned fra himlen, vil ligeledes påvirke enhver nation og ethvert tungemål.

I vers fjorten bedrager De Forenede Stater „dem, der bor på jorden, ved hjælp af de tegn, som [De Forenede Stater] havde magt til at gøre for dyrets øjne; idet det siger til dem, der bor på jorden, at de skal gøre et billede af dyret, som havde såret fra et sværd og dog levede.“ Det bedrag, som De Forenede Stater benytter for at bedrage verden, fremstilles ved den ild, der i det foregående vers faldt ned fra himmelen. Ilden fra himmelen frembringer mirakler, som De Forenede Stater benytter til at påbyde verden at oprette en én-verdensregering, bestående af foreningen mellem kirke og stat, med kirken som den styrende part i forholdet.

Dette er, hvad forholdet mellem Akab og Jezabel repræsenterede, da Elias blev rejst op. Elias' kamp på Karmels Bjerg blev opfyldt i begyndelsen af Amerikas Forenede Stater under den første engels bevægelse fra 1840 til 1844 med det formål at skelne protestantismens sande profet fra alle protestantismens falske profeter.

Det opfyldes igen ved Amerikas Forenede Staters afslutning, under prøven ved dannelsen af dyrets billede, som begyndte den 11. september 2001 og ender ved den snart kommende søndagslov.

Elias' fuldkomne opfyldelse finder sted før Herrens store og frygtelige dag, som er de syv sidste plager. Derfor fremstilles Karmels Bjerg, Elias, Akab og Jezabel i De Forenede Staters værk med at tvinge planeten Jorden til at acceptere De Forenede Nationers verdensregering, som herskes over af den katolske kirke. De Forenede Stater fuldbyrder denne handling gennem sin militære magt, sin økonomiske styrke og de fordærvede, hypnotiske kommunikationsmidler, som det leder og kontrollerer, repræsenteret ved det, der kaldes den verdensomspændende webs

“informationssupermotorvej”.

I vers femten bliver vi underrettet om, at »det [De Forenede Stater] havde magt til at give dyrets billede liv, for at dyrets billede både skulle tale og bevirke, at alle, som ikke ville tilbede dyrets billede, skulle dræbes.« Truslen om død ved De Forenede Staters militære magt, som da repræsenterer De Forenede Nationers ypperste konge, sætter således De Forenede Nationers ene-verdensregering i stand til at tale. Handlingen at tale udøves gennem en lovgivende og dømmende myndighed. De Forenede Nationers lovgivende gren er i New York, og De Forenede Nationers dømmende gren er i Haag, Nederlandene. Haag repræsenterer den gamle verden og New York den nye verden. Både De Forenede Stater og Nederlandene har fortidige historier, hvor de udmærkede sig som fremtrædende forsvarere af frihed og frihed, men begge afslutter deres respektive historier — idet de taler som en drage.

„Eftersom sabbatten er blevet det særlige stridspunkt i hele kristenheden, og religiøse og verdslige myndigheder har sluttet sig sammen for at gennemtvinge overholdelsen af søndagen, vil det vedholdende afslag fra et lille mindretal på at bøje sig for det folkelige krav gøre dem til genstand for universel forbandelse.... og der vil til sidst blive udstedt et dekret imod dem, som helligholder sabbatten i det fjerde bud, hvori de fordømmes som fortjent til den strengeste straf, og folket gives frihed til, efter en vis tid, at slå dem ihjel. Romanismen i den gamle verden og det frafaldne protestantisme i den nye vil følge en lignende fremgangsmåde over for dem, der ærer alle de guddommelige forskrifter.”

„Guds folk vil da blive styrtet ud i de scener af lidelse og nød, som profeten beskriver som Jakobs trængselstid.“ The Great Controversy, 615, 616.

I vers seksten og sytten, efter at dyrets billede er blevet rejst og givet magt til at tale, »foranlediger [De Forenede Stater], at alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, får et mærke på deres højre hånd eller på deres pande, og at ingen kan købe eller sælge, undtagen den, der har mærket eller dyrets navn eller dets navns tal.«

Dannelsen af dyrets billede er den prøve, der går forud for prøven om dyrets mærke. Hvis vi ikke består den prøve, som er fremstillet ved dannelsen af dyrets billede, vil vi ikke bestå prøven om dyrets mærke. De er to forskellige prøver, og de er to forskellige slags prøver.

Dannelsen af dyrets billede, som begyndte den 11. september 2001, er den profetiske advarsel om, at nådetidens afslutning er ved at finde sted. Det er Elias-budskabet, som identificerer, at Karmels bjerg er på den nære horisont, og at Guds folk må sikre sig karakterens olie, Helligåndens olie og Midnatsråbets budskabs olie, før det endelige kald lyder. De må vågne op, så at når Elias spørger dem: »Hvor længe vil I halte til begge sider?« — vil de ikke stå målløse; for at stå målløs da er at modtage dyrets mærke. Prøven vedrørende dyrets billede repræsenterer arbejdet med at forstå det budskab, som forkynnder dommens afslutning, ligesom milleritternes budskab forkyndte dommens begyndelse.

Dyrets mærkes prøve indebærer intet valg, for den rummer intet element af prøvetid. Den er et tidspunkt, ikke et tidsrum. Den er en krise, og derfor er den en lakmusprøve, som vil identificere karakteren hos de israelitter, der ved søndagsloven er blevet kaldt sammen til Karmels Bjerg af

Akab. De vil da åbenbare den karakter, som de har udviklet i den foregående tidsperiode, profetisk kaldet dyrets billedes prøve.

Derfor, som Helligånden siger: »I dag, om I vil høre hans røst, så forhærd ikke jeres hjerter som ved forbitrelsen på fristelsens dag i ørkenen, hvor jeres fædre fristede mig, satte mig på prøve og så mine gerninger i fyrretyve år. Derfor væmmedes jeg ved den slægt og sagde: De farer altid vild i deres hjerte, og de har ikke kendt mine veje. Så svor jeg i min vrede: De skal ikke gå ind til min hvile.« Se til, brødre, at der ikke hos nogen af jer skulle være et ondt, vantro hjerte, så han falder fra den levende Gud. Men forman hverandre hver dag, så længe det hedder »i dag«, for at ikke nogen af jer skal forhærdes ved syndens bedrag. For vi er blevet delagtige i Kristus, dersom vi holder vor første tillid urokkelig fast indtil enden, medens der siges: »I dag, om I vil høre hans røst, så forhærd ikke jeres hjerter som ved forbitrelsen.« Hebræerne 3:7–15.